

GAZETA KRAKOWSKA

N°. 72.

W E S R Z O D Ę D N I A 6. W R Z E Ś N I A 1797.

Z Paryża d. 18. Sierpnia.

Przedwczoraz Desbonnieres zdał raport imieniem wyznaczony kommissyi do roztrząszenia traktatu pokoju z Portugalią na tajemney sejsyi radzie 500 Proponował ratyfikowanie tego traktatu, co zaraz nastąpiło. Nim ta kommissya zdała swoy rapport, widziała się w przod z naszym ministrem zagranicznych związkow obywatelem Taleyrand Perigord, któremu, iak mówią okazała swoje zadziwienie, iż pierwey może o traktacie z Portugalią zdać rapport, iak o innych traktatach, to jest z Anglią &c. Wspomniany minister odpowiedział nato, że to jest skutek systematu, za którym dyrektoryat idzie, oddzielenia Anglii od wszystkich zkoalizowanych potencyy, i dodał iż mimo nieprzewycięzonych prawie trudności, iednak niewątpi o zawarcie z Anglią całkowitego pokoju.

Trwogi względem nowych rozruchow ieszczce tu całkiem nie ustały. D. 15 deputowany Fargues powstał w radzie 500. Gdyby rzecz o której, rzekł, do was mo-

wić zamyslał tylko się osobistego waszego niebezpieczeństwa tyczyła, zamilczałbym; ale gdy od niey publiczna spokojność i bezpieczeństwo zawisły muszę złożyć milczenie. Musicie dobrych i złych obywateli ostrzedź; dobrych abyście zachęcić, a złym abyście powiedzieli, że ich wiarołomne zamiary są wiadome. Od 2 miesięcy jest Paryż wyrautem naypodlejszych ludzi *napętiony*. Jeżeli dotąd w tey sali radzicie, to winniście wasze życie iedynie niepewności i nieodwadze naszych katow, względem wyprowadzenia ich planu, to jest czyli was na mieyscu waszych sejsyy czyli w waszych domach wymordować maia. Pieniędzy, broni amunicyy, nic już nie brakuie, wszystko jest pogotowiu. Przeszłej nocy uwiadomiłem kommissyą dozorcza nad salą, o niebezpieczeństwie, które wam grozi; bacność iey będzie zapewne umiała odwrócić burzę, która wam grozi. 208 członkow obydwóch rad tymczasem do zamordowania przeznaczonych Zbrodnia łaknie krwi i rabunku; ci, którzy czysty i gorliwy na-

tryotyzm udaia, myślą o dalszych zbrodniach. Powtarzam ieszcze raz, iż nie byłbym o tym spisku mówił, gdyby tylko wam zagrożono, ale że tu o wszystkich dobrych obywateli idzie. Teraz potrzeba czuności, spokojnego rozważania i siły. Żądam więc wystania poselstwa do dyrektoryatu, aby nam jutro o położeniu Paryża zdał rapport. „— Deputowany Berenger rzekł, iż niespokojność deputowanego Fargues nie jest bez gruntu; lecz mówi dalej, my nie zapobiedzemy złemu, jeżeli tylko strach będziemy rozszerzać; musimy dobre ustawy stanowić, i w silnym i maiestatycznym położeniu stanąć. Z resztą nie mamy ieszcze żadnych oczywistych dowodów o tych spiskach, i dla tego żądam względem propozycyi Fargues porządku dniowego. „ Przyjąto.

Dzisiejszy ieden dziennik czyni takowe opisanie terazniejszego stanu Paryża: „D. 15. t. m. biegalo tu wiele listow pewnego insurrekcyjnego wydziału, którego członki bardzo są znane, ponieważ do spisku Babœfs należeli. Te listy wzywają jakobinow, którzy sobie teraz imię patriotow daia, aby na pierwszy znak, który w nocy będzie dany gotowi byli do przytożenia się do wielkiego dzieła, które będzie dla dobra publicznego przedsięwzięte. Niektórzy z nich mieli się aż do dalszych rozkazow, między godziną 11. i 12. w nocy przy salach obydwóch rad ciała prawodawczego zgromadzać. Dozorcy sali udali się względem tego burzliwego projektu do ministra policyi. Ten oświadczył im, iż jest uwiadomiony o przygotowaniu niespokojnych poruszeń, ale już z komendantem Paryżkim uczynił potrzebne środki do rozpędzenia natychmiast wszel-

kiego kupienia; a zatem nie potrzeba się żadnych nieprzyjemnych krokow obawiać. Wiele reprezentantow udalo się do komisyi rady starszych, inai byli do niej wezwani i uzbroili się. Zamyślano ieszcze po Pichegru postać, ale on właśnie nadszedł. Officyerowie gwardyi ciała prawodawczego oświadczyli swoią gorliwość i szczere swoje przywiązanie do ciała prawodawczego, że oni i ich żołnierze gotowi są ostatnią kropelkę krwi zań wylać. Przytomni reprezentanci byli bardzo na te gorliwości oświadczenia poruszeni. Inna bardziej poruszająca scena, sprawiła zebranem reprezentantom ieszcze żywszą radość. Poważni mężowie, oycowie rodziny i deputowani od młodzieży z wszystkich części miasta, a nawet nayodleglejszych przedmieść przybiegli z ofiarowaniem swych ramion i żądali maszerowania do uchwycenia broni za ciało prawodawcze. Okazali naygorętsze mężtwo i żalowali tylko, że fakcyoniści nie rozpoczęli w tym dniu swych kary godnych usiłowań. „

Wojna przeciw czarnym kołnierzom trwała tu ieszcze dotąd: d. 15. przyszło z tego powodu do małego zakłócenia, którego okoliczności bardzo powiększono i przesadzono. Oto jest w tej mierze urzędowy rapport zdany od szefa batalionu Guastard szefowi brygady Cathol: „Przechodząc d. 15 z moim batalionem okolice małe Koblentz nazwane, słyszałem krzyk: „Precz z czarnym kołnierzem! „ Zdało mi się że ten głos z lewego skrzydła batalionu dał mi się słyszeć; udałem się tam natychmiast, ale znalazłem wszystko cicho i w porządku. Tym czasem gdy na odwachu stanąłem wezwałem officyerow do siebie dla dowiedzenia się zkąd ten krzyk wy-

szedł. Żołnierze 7 i 8 kompanii powiedzieli mi, że kilka osob z czarnymi kołnierzami chciało się przez szeregi woyska przedrzeć, że na żołnierzy z pogardą spoglądali i nawet ich łokciami szturkali. Na to zawołali niektórzy żołnierze: " Jak bezczelni jednak ci ludzie są! powinni by sobie przecię, gdy ich mundury ieszcze nie podarte przypomnieć, iakęsmy ich w tych sukniach w Wandzie uczęstawali, i śicho siedzieć. „ W tym zaraz momencie więcey ieszcze ludzi przyłączyło się do tych niespokoynych, i na nowo chcieli się przez kolonnę przedrzeć. Żołnierze zeszlusowali potym swoje szeregi, i zniecierpliwości nad zuchwatością tych ludzi zawołali: " Precz z czarnym kołnierzem! „ Oficyerowie wezwali ich do porządku, żołnierze usłuchali. Niektórzy z tych niespokoynych ludzi, tak daleko swą szlachetną odwagę posunęli, (obawiając się aby to doprawdy nie było) że przywiązane na drugim kołnierzu owe czarne natchmiast sami po odrzucali. Taka jest dodate szef dywizyi Guastard, historia owego wielkiego zdarzenia, które przyważności iaką icy nadano zapewne całej Francyi i Europie znana będzie, a może uawet i do potomności doydzie."

Woyna przeciw czarnym kołnierzom jest już więc zakończona. Gdy nasi żołnierze w niektórych okazyach zaczęli się trochę przeciw czarnym kołnierzom unosić, kazał jenerał Angereau przy parolu następujący rozkaz ogłosić: " Jenerał będąc uwiadomionym, iż żołnierze 17 dywizyi obywateli napastowali, że im się część ich ubiorow nie podobała; przypomina więc swem braciom broni, że siła woyskowa na to szczegulniey jest postano-

wiona, aby zabespiecziała szacunek i własność osobom. Oznaymuie im oraz, iż wszystkiey surowości ustaw przeciw tym użyte, którzy by się w tym punkcie zapomnieli. „

Minister wewnętrzny wydał rozkaz do rządowych kommissarzy po departamentach, aby młodzież będąca w rekwizycyi do armiy się udała. Detąd zrobiło się wiele nadużyciow z powodu w rekwizycyi będącey młodzieży. Rozumiejąc ci, że już przy armiach nie są potrzebni, zostali się w domu dla dopomożenia rodzicom roboty około żniwa &c. To pociągnęło za sobą, że niektóra młodzież będąca już przy armiach opuściła swe chorągwie i powrociła do domow. Dla zapobieżenia więc desorganizacyi armiow wyszedł powyższy rozkaz.

Kommendy nad gwardyą ciała prawodawczego ieszcze żadnemu jenerałowi nie dano. Nowy minister woienny Scherer wydał wiele rozporządzeń, między innymi i ten aby żołnierze przed kommissarzami woyskowemi stanęli, żeby o ich stanie powziął wiadomość. Wieść, którą niektóre jakobińskie pisma rozpuściły, iakoby jenerał Lapoype szwagier Frerona, był po Schererze na ministra woiennego przeznaczony, jest nie prawdziwa.

Rozpuszczono wieść, iakoby w Bordeaux do krwawych zakłóceń przyszło. Jenerał Moncey, który przeciw Hiszpanom kommenderował, ruszył natychmiast przy muszonem marszem w 1500 ludzi do Bordeaux, gdzie jednak wszystko w zupełney spokojności zastał.

Oterazniejszym kommandancie Paryża jenerale Verdieres, wiele dobrego mowią.

Dywizye Włoskiej armii przystąpiły swoje wiadome adresy do administracyi departamentowych we Francyi, aby ich obywatelom oznaymiły. Wiele administracyi odpowiedziały im bardzo mocno na te ich adresy. Między innemi administracya departamentu Rony napisala z Lyonu do jenerała Berthier list, w którym wyraża, iak fałszywie udano przed Włoską armią, że Francya okropności anarchii &c. stała się łupem. "Nie, mowi w tym liście, Francya nie podpada teraz żadnemu innemu niebezpieczeństwu, iak zagrożeniu 80,000 swych dzieci, które uwiedzione potwarzają, grożą zwrocenia się przez Alpy dla zapalenia pochodni domowey wojny i topienia święgo żelaza w piersiach swych współobywateli i swych krewnych." Ten list tego departamentu czytano wczoray w radzie 500, i z pochwałą w protokół wciągnięty został." Takowy list, rzekł deputowany Quatremere, jest potrzebny do ugruntowania dobrego porozumienia, które teraz między dyrektoryatem i obciema radami panuje. "O przytoczeniu Quatremere wątpi jeszcze wiele osób.

Emigranci, z któremi się dawniej pod brzegami Kale okręt rozbił, i między któremi Xzę Choiseul się znalazł, otrzymali wolność, i są na okręcie do neutralnych krajow powiezieni.

Tak nazwane towarzystwo filantropow otwarto przedwczorem w dawnym kościele P. Maryi swoje posiedzenia.

Podług wiadomości z St. Domingo panuje tam odwolany kommissarz Santhonax zwiększą daleko władzę, iak dawniej. Jenerał Deslurbaux i inni officyerowie są z jego rozkazu aresztowani.

Człowiek, który jenerałowi Pichegru

zegarek wykradł, wyznał w inkwizycyach, że dla tego to zrobił, iż go Pichegru nie dawno iako człowieka, który royalistow schadzki u siebie trzyma oskarżył, a on ie dnak dobrym jest patriotą.

Tak nazwane koncylium narodowe w kościele P. Maryi pierwsze w tych dniach posiedzenie miało.

Obywatele Trudon i Popelin członki departamentu Sekwany zostali zato oddaleni, że gromady swych okolic wezwali aby 10 lub 12 walecznych i poczciwych mężow na sefsyą rady starszych, kiedy będzie zdawany rapport o uorganizowaniu gwardyj zaprowadzili. Przez wystanie tych ludzi chci elinaradzeniom nadać przewagę.

Projekt, który d. 14 deputowany Emery radzie 500 podał, względem zniesienia włożonego na dobra rodzicow i krewnych emigrantow sekwestru, jeszcze na tey samey sefsyi dekretowany został. Dekretem jest takowey treści: Wszystkie ustawy i dyspozycye ściągające się do sekwestru dobr lub dziedzictwa rodzicow, dziadow i innych krewnych, iako też sekwester na te dobra włożony, są zniesione i wszystkie uczynione z rzeczpospolitą podziały tych dobr są zanieważne uznane. Dobra, o które w pewnych przypadkach mogą zachodzić żądania, i które się jeszcze w posiedzeniu rzeczypospolitey znajdują, będą w naturze oddane; te zaś, z któremi już podług ustaw postąpiono, zostaną iako sprzedane uznane, i innym sposobem właścicielom wynadgrudzone. Intraty wspomnionych dobr i prowizye będą za sekwestr, administracya i utrzymanie obrachowane &c.

Z Konstantynopola d. 28. Lipca.

Przed 4 dniami od granic Persyi przybyły nadzwyczajny kurjer przywiozł wiadomość ośmierci Agi - Muhamed Chana, rzeźnika, która tu wielkie wrażenie sprawiła; ponieważ człowiek żyjąc prawie nieznanym do 70 lat, kiedy potrafił wszystkie zawady przewyciężyć, zdobyć prawie całą Persyą, ukończyć wojnę zagraniczną, taki człowiek niemógł być tylko sąsiadem niebezpiecznym dla Partii. Zaboycza ręka pozbawiła życia tego uzurpatora, i nie szczęśliwa Persya jest na nowo w okropnej anarchii pogrążona.

Ala Bafza nazywający się na potym Seid - Ali Bafza, będąc wczasie bawienia tu swego obsypany honorami i prezentami, wyjechał będzie temu kilka dni do Adrianopola.

Z Londynu d. 18 Sierpnia.

Przedwczorem przybył tu królewski posłaniec P. Brookes z depezbami od lorda Malmesbury z Lill. Ten przywiozł także urzędową kopią zawartego między Francją i Portugalią traktatu pokoju. Gdy do Dover przybył, zakazano wszelkiej komunikacji z okrętem, na którym on przybył. Jak się domyślają to zapewne dla tego, aby wiadomość o zawartym pokoju między Francją i Portugalią (o którym już z Francuzkich gazet wiemy) nie pierwej się w Publikum rozeszła nim rządowi będzie doniesiona. Dowiadujemy się że mają być takie podstawy tego traktatu: "Rzecz pospolita Francuzka będzie co do handlu do równych pożytków z Anglią przypuszczona; niektóre krainy Portugalskie w południowej Ameryce będą Francyi ustąpić; i Portugalia obowiązuje się w teraźniejszej wojnie najsćcisłą neutralność

zachować. Francuzkie okręty mają mieć równy jak Angielskie do Portugalskich portów przystęp, i odtąd (jak Francuzkie wiadomości donoszą) nie może razem więcej jak 6 Angielskich wojennych okrętów do portu Lizbony, a 3 do innych portów Portugalii wchodzić. Przy żadnego narodu nie będą miały schronienia w Portugalskich portach.

Bardzo różne tu są mniemania względem tego traktatu, tak tajemnie, niespodzianie, i bez wiedzy naszego rządu zawartego, który już na ow czas w robocie był, gdy nasz parlament 200,000 f. szt. subzdyj Portugalii uchwalił, z których już 70,000 f. szt. w wojennych sprzętach &c. jest przeznaczonych. Jedni trzymają go jako dobry znak, jako poprzednik prędkiego pokoju z Anglią; inni nie wystawiają go sobie z tak dobrej strony, i mniemają nawet, że zerwanie pokoju z Portugalią z naszej strony jest nieodwłoczne, i że wyprawa przeciw Brazylii, może wkrótce przedsięwziętą będzie. Tyle jest pewna że Anglia ostatniego sprzymierzeńca utraciła, na którego wieruści tyle pokładała, i że zawarty z Francją pokój, bardzo jest dla Rzeczypospolitej Francuzki pożyteczny, a dla nas bardzo szkodliwy. Wiele jeszcze w naszych portach wojennymi sprzętami nalożonych okrętów do Portugalii było, które teraz przeciwny rozkaz odebrały.

Nasz gabinet miał wczoraj z powodu wyższej depezy i odpowiedzi na nią posiedzenie.

Kawaler d'Ameida tutejszy Portugalski poseł, miał po odebraniu od swego dworu depezy wczoraj z ministrem stanu konferencyą. Do naszego posła w Lizbonie P. Robert Walpole postano natych-

miast z przyczyny zawartego pokoju de-
pesze.

Lord Gower w krótcie także do Lill
nazad odiedzie, gdzie sekretarz Wesley
przed kilką dniami już stanął.

P. Pitt mówią tutejsze pisma, zbra-
niał się dotąd wchodzić z Francją w oso-
bny pokoy, i niechciał tylko razem z swe-
mi sprzymierzeńcami pokoy zawierać.
Francuzki dyrektoryat znał iego delikat-
ność, i stateczność myślenia; uprzętnął
więc te trudności do pokoyu z Anglią, o-
derwawszy mu wszystkich sprzymierzeń-
cow, tak iż W. Brytania może teraz oso-
bny pokoy zawierać.

Słychać także, iż allians między
Francją i Portugalią ma być późniety za-
warty.

Na wiadomość o zawarciu pokoyu
między Francją i Portugalią spadły tu
papiery o ieden procent.

Na P. Nagel kapitana rozbitey, pod
Francuzkimi brzegami fregaty Artois od
38 armat, krewnego z martego nie dawno
P. Burke, i innych należących do niey of-
ficerow, ma być w Spithead na woien-
nym okręcie William sąd woyskowy złożo-
ny. Ta fregata była wcale nowa, dopie-
ro w roku 1794 z warsztatu spuszczonea.

Cała woienna siła w Irlandyi składa
się teraz z 40,000 regularnego woyska,
24,000 kraiowey millicyi i 34,000 ochotni-
kow, razem z 98,000 ludzi.

We wtorek odprawili Król, Królowa,
i Królowny na fregacie Fiorenzo morzem
do brzegow Weymouth podróż. Obiad
jedła cała familia na tym okręcie i po
skończonym obiedzie tańcowali maytko-
wie na przodzie okrętu, ulubiony w Anglii
Szkoński taniec. Maytkowie stanęli po

po obu stronach okrętu dwiema rzędami i
i każdy miał niebieską przepaskę na ple-
cach, na które w środku królewski herb
złotem i te słowa: God save the King,
między dwiema lwami wyszyte były.

Wdowa P. Burke, odebrała od kan-
cellaryi stanu zlecenie aby fałszywemu
wydaniu rękopismow P. Burke zapobiegła.
Zostałe po nim dzieła będą od iego przyia-
ciół wydane.

Zdobyte przy kapie S. Wincentego
Hiszpańskie liniowe okręty są teraz wy-
porządzone i uzbroione, i składają część
przy Kadyx stojącej Angielskiej eskadry
pod lordem St. Vincent, która żywności z
Gibraltaru dostaje.

Że się nasz parlament na przema-
czony dzień dla uchwalenia nowych summ
do popierania woyny zgromadzi, jest nie
prawda. — Pakebot the Express z Kuxha-
wen do Jarmut przeznaczony, uciekł szcę-
śliwie goniącemu go Francuzkiemu korsar-
zowi.

Owe 6 Francuzkich fregat pod admi-
rałem Cercey, które do Batawii przybyły
i wyporządziły się, powrocily z tamąd
do wyspy Francuzkiej nazad.

Do Portsmut przybyła fregata Espion
z Noře, a zbuntowani na niey maytkowie
będą teraz sądzeni.

Z Lizbony donoszą pod d. 2 t. m. że
tam pewnego Brabanczyka imieniem Se-
grè, który dawniety od Hiszpańskiego rzą-
du do interesow w Afryce był użyty, are-
szlowano. Tego zaraz dnia po arestowa-
niu poderznął sobie garło. W pugilarsie
iego znaleziono plan spisku, który już o-
mało że nie wybuchnął, i który między
innym za cel miał wyrznić królewską fa-
milią. Jak tylko Segrè arestowanym zo-

stał, zaraz się będący w Lizbonie Hiszpański poseł o niego dopominał, ale od rządu odebrał odpowiedź, iż z samem rządem Madryckim w tej mierze się porozumie. W spisek ten Segrè mają, iak tutejsze pisma mówią znaczne zagraniczne osoby wchodzić.

Z Londynu do Dover jest 72 z Dover do Kale 21, a z Kale do Lill 28 Angielskich mil.

Do Leith fregata Proserpina przyprzewadziła Hollenderskiego korsarza Cendraht od 10 armat z zabranemi przez niego przyzami.

P. i Browne z Cumberland, który przedsięwziął podróż wewnątrz Afryki, jest już w drodze napowrot do Anglii. On więc jeszcze okolic Afrykańskich zwiedził iak Bruce. Podług nadeszłych już od niego wiadomości ow sławny kościół Jowisza w Amonii, którego Lukan śpiewał jeszcze po części stoi. Ważna podróż P. Browne będzie potym drukowana.

Na wyspie Dominica nieiaki Course, porządną korespondencyą z Francuzkim kommissarzem Victor Hugues prowadził dla poddania tej wyspy Francuzom; ale żołnierz ieden zdradził Course i obieszono go.

Eskadra P. Pellew od 3 wojennych okrętów, która w około Brestu krążyła, powrocila nazad do Falmut.

Słychać iż Hiszpanie znaczną flotę w Kartagenie mieli uzbroić, która jest do Kadyx dla odpędzenia naszej floty przeznaczona.

W Lill oczekują w krotce Celsarskiego poñmocnika.

Z Wetzlar d. 18. Sierpnia.

Rozłożenie kilku batalionow na linii

demarkacyney stojącego związkowego woyska, Prusakow, Hanoweranow i Brunswikow w biskupstwie Hildesheim, nie miało, iak tuteysza gazeta przywodzi, inney przyczyny, iak rozstawienie stojącego z uciskiem mieszkańcow w Xięstwie Minden na kupie woyska.

Jen: Hoche trochę na zdrowiu zapadł, i używa ciepłych kąpeli Lany; ten jenerał uwolnił nasze miasto od wszelkich liwerrunkow, i tuteysze okolice dla żołnierzy Francuzkich wszystkich potrzeb dostarczać muszą. Ztąd wnoszące tu jego główna kwatery zostanie się stać. — Jenerał Cherin pojechał ztąd do Paryża.

Pod czas obchodu d. 10 sierpnia musiały bydz przypadkiem ładunki przemienione, przez co wiele żołnierzy podczas manewrow zabitych i ranionych zostało. Żołnierze armii Sambry i Mozy od trzech miesięcy nie bierą żołdu; mieszkańcy muszą im wszystkiego dostarczać.

Z Rzymu d. 5. Sierpnia.

Od kilku dni po Kafenhausech i mieyscach publicznych rewolucyjne rozmowy dały się słyszeć; każdego zaś rana widzieć można było poprylepiane odezwy lud do buntu wzywające. Rząd całej swoiey użył dzielności, i wszystkich sposobow zmierzających do utrzymania bezpieczeństwa, i uprzedzenia nieszczęść i zdrozności któreby takowe pierwiastki nie omylnie ściągnęły. Zamek S Anioła opatrzone w żywność i amunicyą; powiększono garnizon; w nocy czwartkowej woyska złączone z żołnierzami Policji (sbirami) po całym patrolowały mieście, i ważniejsze obięły mieysca. Małą fortecę przytykającą do pałacu Quirinal gdzie teraz Papież mieszka w stanie obrony postawiono; ar-

maty kartaczami nabite po przedniejszych zaciągnięto ulicach, a przed znacznie-szemi pałacami piechotę i jazdę rozstawiono. Takich używszy ostrożności, aresztowano Chirurga Angluzzi, dwóch braci Bouchard Xięgarzy, dwóch bogatych żydów Ascarelli i Ambrosi, i kilka jeszcze osób, które odesłano do Civita Vecchia. Później zaś aresztowano i odesłano do różnych więzień PP. Vivaldi i Fuesca; Opatow Martelli, i Sacci nie jakiego (Giusti) medycyny doktora, oraz wiele innych mniej znanych osób. Niektorzy z aresztowanych odwoływali się jakoby byli Francuzami, ale nadaremnie; minister rzeczypospolitey Francuzkiej oświadczył, iż nigdy do podobnego gatunku interesów mieszać się nie będzie. Rzym cieszy się teraz zupełną spokojnością.

Z Turynu d. 8. Sierpnia.

Już nie masz ani śladu małego tu zaburzenia, który meśmy na moment zagrożeni byli. Prędki ten zwrot do porządku, winniśmy równie mądrym od rządu użytym sposobom, iak dzielności wszystkich do brych obywateli; ci bowiem wzięli się do brooi i pomagali woyskom z odwagą na największe zasługującą pochwały. Powodzenia insuryentow nie mogły być tylko krotkie, bo mając słabe siły musieli być koniecznie zwyciężeni. Sprawiedliwie surowość użyta przeciwko nim, wstrzyma ich od dalszych zamysłów; w samem mieście Chiara więcej 40 osób rozstrzelano; w Monteallier 18 wskazano na śmierć, a w Nowara gdzie odważyli się walczyć z wojskami, wiele ich na placu bitwy położono, i domy pierwszych dowódcow na rabunek w skazano. — Okazanie ludowi za roz-

kazem rządu zboża i pierwszych potrzeb rzeczy w ilości większey nad własną potrzebę, naywięcey się do usmierzenia buntu przyłożyło.

Od wyższego Renu d. 19. Sierpnia.

Generał Championet przeniósł swoją główną kwaterę do Giesen.

Zatrzymanie żołdu miało szczególniej żołnierzy w armii Sambry i Mozy przeciw radzie 500 zwycięzić.

Kraie Helsea - Kafselskie na lewem brzegu Renu są od wszelkich rekwizycy od Francuzow za zapłatą co miesiąc 1000 liw. uwolnione.

Oprocz wielkiego oboz Calsarskiego przy Manheim, będzie jeszcze d. 1 września inny oboz między Ludwiksburg i Nekarą z 17 batalionow, 12 kompaniy piechoty i 44 szwadronow założony.

Z Roveredo d. 14 Sierpnia.

Dyrektoryat Cysalpińskiej rzeczypospolitey wyprawił także kuryera z Medyolanu z oświadczeniem swey niepodległości do Wiednia; ale ten został na granicach od kommandanta forpocztow nazad z odpowiedzią zwrocony: że Celsarz Jmć nie wie jeszcze nic o Cysalpińskiej rzeczypospolitey, a przynajmniej żadnych jeszcze rozkazow nie wydał do komunikowania z nią, lub przepuszczania iey kuryerow.

Z Szwaycaryi d. 15. Sierpnia.

Dyrektoryat wykonawczy rzeczypospolitey Cysalpińskiej, pisał list do kantonow Szwaycarskich, w którym zapewnia ich o nayszczerszey swey przyjaźni, i wyraża chęć zawarcia z niemi związkow dla stron obydwóch równie użytecznych. Listy z Lugano donoszą, że Buonaparte zjechał d Udine.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 WE SRZODĘ DNIA 6. W RZEŚNIA 1797.

Z Gratz d. 30. Sierpnia.

Wiadomości z Udine pod dniem 20 t. m. donoszą, że d. 18 t. m. Neapolitański ambasador margrabia de Gallo i pełnomocny Cezarski minister baron Degelmann do Udine przybyli. To przybycie jest poprzednikiem wielkich zdarzeń, które w krótko ogłoszone będą. Dnia 25 przybędzie tam pewnie generał Buonaparte z ienerałnym kommissarzem Villemanzi. Do Palmanowa miało w tych dniach przesłać 1000 Polaków z Bononii przybydź, dla dopełnienia dywizyi generała Bernadotte. To będą zapewne owi żołnierze Cyspańskie, o których z Gorycyi donoszono.

Późniejszy wiadomości z Gorycyi d. 26 donoszą już o pewnym przybyciu dawno oczekiwanego Francuzkiego generała Buonaparte. Dnia 24 wieczor stanął w Passerian (w wspaniałym zamku bywszego doży Manini) na drugi dzień stanął w Udine, gdzie już generał Meerfeld, Margrabia de Gallo, baron Humburg, i baron

Degelmann na niego czekali. Dnia 26 miały się pierwsze konferencye negocyacyi rozpocząć; z utęsknieniem oczekujemy ich ukończenia. Cezarskie woyska wszędzie obozami stanęły, aby tym więcey wagi negocyacyom przydać; Francuzi i Cysalpiniowie to samo z swoiey strony zrobili.

Z Ankony d. 3. Sierpnia.

Generał Dalmagne wyprawił do Rzymu swego adiutanta z depezsami od dyrektoryatu do Papieża. W tuteyszym porcie nieznaayduie się tylko 1 fregata Francuzka, reszta poszła z flotyllą do Korfu.

Od wyższego Renu d. 16. Sierpnia.

Od początku wojny nigdy armia Cezarska nie była tak zupełna iak teraz; czwarte bataliony już do niey powiększey części przybyły.

Każdy szaniec przy Ulm iest do cytadelli podobny: wszystkie mają służyć za oszańcowany oboż, który nie tylko Austryą i Bawaryą, ale i Szwabią okryje.

Z Stuttgartgard d. 21. Sierpnia.

Od wyjazdu margrabiego de Gallo do Udine, pogłoski o pokoju, które już były w Wiedniu opadły, zaczęły się odnawiać. Mowią teraz, że Celsarz odstępuje Mantui, ale za to całą ziemię stałą Wenecką weźmie.

Z Tryestu d. 6. Sierpnia.

Listy z Macedonii mówią zawsze o wielkich zaburzeniach w Grecyi. Porta nakazała z tey przyczyny zjazd baszow w Larifs, stolicy dawney Tefsalonii, gdzie wszyscy baszowie mają się osobiście, lub przez deputowanych znajdować dla naradzenia się o środkach do przyduszenia tey niebezpieczney nowości.

Można zapewnić, że od brzegow Riwa w Tyrolu, aż do Istrii w Dalmacyi stoi 150,000 woyska Austryackiego, a jeszcze zawsze przychodzą nowe z krajow dziedzicznych, gdzie ich w broń ćwiczą.

Z Włoch d. 10. Sierpnia.

Nowy rząd Genueski, kazał posągi bywszey szlachty z paradney sali rady wielkiej uprząć, i na tym miejscu postawić kolos Genueszyka Krzysztofa Kolumba odkrywcy Ameryki, któremu oyczyzna od lat 300 podobnego honoru nie uczyniła.

Z Brukselli d. 16. Sierpnia.

Ostatnie listy z Lill donoszą, że pełnomocnicy po odebraniu nowych od rządow swoich instrukcyi, założyli nakoniec fundament traktatu pokoju między rządem polspolitą Francuzką i Anglią, i spodziewamy się niebawnie potwierdzenia tey szczęśliwey nowiny. Listy te dodają, że nowy minister interesow zagranicznych Taleyrand Perigord przez swoją głęboką i zręczną politykę znacznie się przyłożył do przyspieszenia negocyacyi.

Z Udine d. 9. Sierpnia.

Jenerał Clarke odebrał uwiadomienie, że jenerał Buonaparte na dzień 12 lub 13 pewnie tu ziedzie, a że na tenże sam czas Margrabia de Gallo z Wiednia spodziewany, niewatpiemy o rozpoczęciu się negocyacyi i pomimo niektórych przeciwnych powierzchowności wierzyć można, iż te negocyacye w sposobie najszcześniejszym ukończone zostaną.

Na granicy w jednakowym dotąd są rzeczy stanie. Woyska Celsarskie zacząwszy od Tryestu aż do Roveredo formują pół cyrkutu około kraiu Weneckiego, lecz daley za te lioią nie posuwają się. Jazda Francuzka dla niedostatku furazow musiała się ztąd cofnąć.

Z Medyolanu d. 12. Sierpnia.

Dowiadujemy się, iż eskadra Tulońska pod kommandą admirała Brueys mająca, iak mówią, 6000 ludzi do wysadzenia, przybyła do Korfu i tam się złączyła z szczęścią wojennemi okrętami i szczęścią fregatami Weneckimi mającemi 3000 ludzi. Wielu pierwszey rangi officyerow indziernieryi i artylleryi roziechało się do różnych portow, zkąd mają wsiąść na okręty i złączyć się z tą eskadrą. Adjutant jenerała kommanderującego, który ostatnie miał powieść rozkazy, dnia 7go wyjechał ztąd do Korfu. Wszystko oznacza, iż jest iakas wielka czynność w przedsięwzięciu, lecz nic więcej nadto wiedzieć nie można.

Z Asti piszą, że po ukończonym procesie dwóch adwokatow Arro i Barulti iako dowodzcow zasłzey rewolucyi rozstrzelano.

Od kilku dni różne wychodzą tu rozporządzenia dające do opatrzenia woyska, w żywnosc; między innymi zatrudniają się

przygotowaniem 16 00 tysięcy racyi sucha-
row.

Wielki Xzę Toskański i Xzę Parmy u-
znali rzeczpospolitą Liguryjską (dawniej
Geneueńska.) Deputowanych od lenności

Rzeczy przyjęto w Genui z ukontentowa-
niem i ucałowaniem braterskim. Rywshyey
szlachcie, która się niewroci będą skonfi-
skowane dobra.

D O N I E S I E N I A.

Per Cæs: Reg: forum nobil: Cracoviense Gallicie occidentalis Dno: Antonio Lubieniecki, &
Victoria de Lubienieckie Pierzchlińska qua extra hæc regna absentibus publico hoc edicto notum red-
ditur, Franciscam de Gorskie Boska absentium matrem sub 18 martii a. c. satis celsisse, substantiam-
que post defunctam relictam, juxta erectum officiose iuventarium & quidem statum activum in summa:
5407 flrh: 43 x. statum passivum vero in summa 16,357 flch: 9 x. consistere; atque una absentes Dnus:
Antonius Lubieniecki & Victoria de Lubienieckie Pierzchlińska in sequelam §. §. 607. - 19. & 628. - 39.
Cod: civilis partis, II. Cap: XVIII hisce invitantur, ut prævie competentiam suam ad hæreditatem que-
stionis cum vel sine beneficio legis & inventarii odire, vel vero eandem repudiare malint, intra spa-
tium unius anni & sex septimanarum hic fori porrigant, quo secus eorum silentium pro renuntiatione,
ad jus hæreditatis haberetur. Datum Cracovie die 19 Augusti 1797,

Ex Cons: Cæs: Reg: fori nobil Cracovie gall: occid:

Woyna.
Auersperg.
Roskoschny.

Elsner.

Podaje się do wiadomości, iż w kamienicy W. Kluszewskiego, starosty Brzegowskiego pod
Nrem: 358 Krzysztofory zwany, znajduje się skład krajowej Wiedeńskiej porcelany, Wiedeńskiej
fabryki szkła zwierciadłowych i obciów. Ktoby sobie życzył co z tych artykułów, może być
w cenie fabrycznej podług upodobania usłużony. W tymże składzie dostanie krajowego fayansy wy-
równywiającego Angielskiemu; iako też kamiennych imbryków do kawy po mierney cenie.

D A L S Z Y C I A Ğ W Y R A Ż E N I A.

*Tych Dominiów które oświadczywszy ofiary w prowiantach na wojenne potrzeby do-
browolnie złożył, iuz w J. C. K. Mei magazynach złożyli.*

Hr: Jan Małachowski z Dominium
Opoczno 365 Cen. Siana.
Koawent Cysterski w Jędrze.
iowie 50 kor: Żyta.
W. JP. Michał Domaniewski,
z Dominium Zachorzow. 8 detto.
Józef Rostkowski Przymuso-
wawola. 12 detto.
Wąsowicz, Janikow. - 3 cen: Wętny
Gromada z Drugni, 2 Pistolety:
Tuleysze zgromadzenie ży-
dowskie, 30 łokci płotna.

W. JP. Michał Bayer z Do-
minium Dębskawola, 38 $\frac{1}{2}$ kor: owsa.
Dominium Gęsta Dębina, 10 żyta.
X. Pleb: Laskiewicz Sielce, 2 k. żyta 2 owsa.
Ekonom Trykiński, Sielce 4 k. jęczmienia.
Woyt z gromadą, detto. 2 k. żyta.
Sowka przysięgły, detto. 2 k. owsa.
Hrab: Zamoyska, Turobin
984 k. żyta 963 k owsa
Gromada Serebrzyście, 3 detto 3 detto.
Jakób Watosowicz bywszy Pol:
strażnik z Dnm. Siedlce. 2 pisto. 3 zł. Ryń.

*Dominia które dobrowolne ofiary jako wojenne składki w prowiantach dać oswiad-
czyły.*

Hrabia Maciej Sołtyk z Dominium	Kuroz węki	75	cet. siana.
W. JP. Ludwik Rufsocki,	Bosowice	17 $\frac{1}{2}$	kor. żyta.
- Joachim Tarnowski,	Maliszczowa	35 $\frac{1}{2}$	k. żyta 18 $\frac{1}{2}$ ow. 2. c. z.
- Ludwik Kalinowski,	Olesnica,	96	detto 98 detto 50 siana
Hrabia Joachim Morsztyn,	Garkow	40	detto 40 detto.
Józef Wodzicki,	Skrobaczow	48	detto 48 Jęczmienia.
W. JP. Alexy Warzycki,	Mietel	12	detto 12 owsa 6 detto.
Hrabia Ignacy Wielopolski,	Radzonow		30 detto.
Józef Chlanowski,	Chmielnik	250	zł. w miedzi: Polski w wartości.
W. JP. Badini,	Beysce	60	kor: żyta 100 kor: owsa.
Hrabia Ignacy Wieloposki,	Pinczow		60 detto.
Michał Potulicki,	Rogow		60 detto.
W. JP. Fran: Rupniewski,	Gnoyno	125	zł. miedzi Polskiej w wartości.
Hrabia Stan: Szaniawki,	Sołkow	26	sztuk skor wyprawnych.
W. JP. Fran: Bysyrzanowski,	Borzykowa	1	pistolet.
Poetyło,	Woystawice	2	konie.
Gromada,	Zulip	6	korcy żyta.
W. JP. Sokomorowski, z Dominium	Bzite	2	korce żyta.
Lisowski,	Bobrowe	2	detto.
Zawadzki,	detto	1	detto.
Wielobycki,	Wielobycz	2	detto.
Zawadzki,	detto	2	detto.
Woyt Domański,	Krasnystaw	4	detto.
Państwo Wierzbica,		1	sztukę płotna.
Marcin Biliński,	Piaski szlache:	1	fuzya.
W. JP. Domański,	detto detto	1	detto.
Pianowski,	Tarnogura	1	sztukę płotna.
Gromada,	Krasnyczyn	26	korcy żyta.
Woyt Mokań,	Rokotup	4	detto.
detto Filipuk,	detto	2	detto.
detto Radynczak,	detto	1	detto.
detto Jakób,	Zdanne	2	detto.
detto Tymczuk,	Dyisultczyce	4	detto.
Przysięgły Antoniuk,	detto		4 detto.
Arendarz Andzietłowicz,	Rostoka		12 detto.
Laybowicz,	Klesztow		2 detto.
Forysinek,	detto	4	detto.
X. Pleban Pinszecki,	detto	2	tatarki
Państwo,	Rostoka	8	żyta
X. Pleban Szulakiewicz,	Rostoka		2 detto.
Arendarz Józefowicz	detto		2 detto.
Woyt Rusito,	detto	2	detto.
Przysięgły Lewczuk.	detto		2 detto.
Woyt Wdowiak,	detto	4	detto
detto Antoniuk,	detto	2	dett
Przysięgły Zaiac,	detto		2 owsa.
Woyt Targowski,	Leszczany	4	detto
Przysięgły Daniluk,	detto		2 detto.
Woyt Smuk,	Zemiciow	2	detto.
Arendarz Laybowicz,	detto		2 jęczmienia.
W. JP. Suchodolska,	Dorunsk		20 owsa,
X. Pleban Szuszkowski,	detto		2 detto.

(Reszta ofiar w następującym Nro.)